

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015349
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015349.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. marca 2020 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

S. R.,

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom H. nad U., Z. II. XX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/135/2019 zo dňa 16.01.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. R. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák., pretože dňa 28.06.2019 v čase okolo 17.00 hodine v mieste trvalého bydliska v byte na adrese H. nad U., Z. II. XX/XX po predchádzajúcej hádke napadol svojho otca S. R., narodeného XX.XX.XXXX, ktorý sedel na gauči v obývačke takým spôsobom, že ho chytil za rameno ľavej ruky a pod krk, kde ho začal škrtiť, pričom od neho pýtal peniaze a vyhrážal sa mu pritom viackrát zabitím, na čo mu následne z kapsičky visiacej na krku vytrhol tam uschované peniaze a odišiel smerom von z bytu, čím poškodenému spôsobil podliatiny na ramene ľavej ruky a drobnú odreninu na ľavom líci a škodu vo výške 30,- Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. za použitia §§ 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, 36 písm. l), n) a 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku - voči výroku o treste v neprospech obžalovaného podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka. V písomných dôvodoch uviedla, že podmienenečný trest nezohľadňuje predovšetkým osobu páchatel'a, ktorý bol v minulosti 6-krát priestupkovo riešený pre priestupky prevažne proti občianskemu spolunažívaniu a taktiež bol jedenkrát súdne trestaný, pričom sa už hľadá na neho, ako keby nebol odsúdený. Uložený trest podľa nej nezohľadňuje ani charakter spáchanej trestnej činnosti - išlo o závažný trestný čin spáchaný na blízkej osobe (otcovi), voči ktorému použil násilie. Obžalovaný v súčasnosti prezentuje, že chce pomáhať otcovi, avšak v čase skutku bez váhania použil voči nemu nielen násilie, ale aj viaceré vyhrážky smrťou. Poškodený uvádzal, že agresívne správanie obžalovaného sa

voči nemu stupňuje a tento sa správa nevyspytateľne, čo vyústilo do konfliktu zo dňa 28.06.2019, kedy poškodený aj z obavy o svoj život požiadal o pomoc políciu. Neboli tak splnené zákonné podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., ako to urobil súd prvého stupňa. Obžalovaný v priebehu prípravného konania popieral spáchanie skutku a tvrdil, že nič neurobil. Následné vyjadrenie ľúlosti nad svojím konaním a ochota podrobiť sa akémukoľvek ochrannému liečeniu nepredstavuje žiadnu mimoriadnu okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu. Prokurátorka preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste a aby rozhodol sám o uložení trestu v dolnej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 2 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. Uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za správny, zákonný, dostatočne odôvodnený, presvedčivý a zodpovedajúci dôkazom vykonaným v tejto trestnej veci. Jeho konanie bolo korešpondujúce s jeho poruchou osobnosti. Použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo neprimerane prísne a je tak možné aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Na hlavnom pojednávaní vyjadril úprimnú ľútosť nad svojím konaním, pričom napravil vzťah s otcom a naďalej chce pracovať aj na sebe. Otec ho pravidelne navštevuje vo výkone väzby a udržiavajú spolu aj telefonický kontakt. Navrhol preto odvolanie prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Verejného zasadnutia sa zúčastnil i otec obžalovaného - poškodený, ktorý v rámci konečného návrhu uviedol, že by bol rád, ak by krajský súd potvrdil uložený trest a obžalovaný by bol prepustený na slobodu. Dodal, že obžalovaný mu veľmi chýba, nebojí sa ho a chce, aby sa oňho staral.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátorky voči výroku o treste bolo to, že ho považovala za neprimerane mierny a mimoriadne znížený v rozpore so zákonom.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej na vyhlásenie o vine sa vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

V súlade s tým aj súd prvého stupňa vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe zohľadnil pri úvahách o výmere trestu aplikovaním ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného by bolo použitie trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom (7 až 12 rokov) neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, teda aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. (teda minimálne vo výmere 2 roky). Súd prvého stupňa

správne v tomto smere prihliadol na zistené poľahčujúce okolnosti a to, že konanie obžalovaného bolo korešpondujúce s jeho poruchou osobnosti a malo nízku intenzitu, nepatrný následok, ako aj správne prihliadol aj na postoj obžalovaného k spáchaniu trestného činu, snahu podrobiť sa akémukoľvek liečeniu a snahu viesť v budúcnosti riadny život a pomáhať otcovi.

Odvolací súd je toho názoru, že napadnutým rozsudkom uložený trest v dostatočnej miere zabezpečí najmä nápravu obžalovaného, pretože vytvorí dostatočný priestor na to, aby sa zbavil „zlých návykov“ a mohol tak preukázať, že výkon trestu odňatia slobody u neho nie je potrebný. Bude závisieť len a len na ňom, či poskytnuté „dobrodienie“ zákona v podobe uloženého trestu aj využije a svoje ďalšie správanie upraví na spoločensky akceptovateľnú úroveň, ako to v konaní viackrát aj prezentoval.

K splneniu účelu trestu napomôžu nepochybne aj uložené primerané obmedzenia a povinnosti, ktoré považuje za dostatočné pre riadne dovŕšenie nápravy obžalovaného aj odvolací súd. Výkonom týchto primeraných obmedzení a povinností sa eliminuje možnosť, aby obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Zároveň mu môžu „napomôcť“ aj pri vedení riadneho života pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody. Účelné vzhľadom k osobe obžalovaného bolo aj uloženie probačného dohľadu. Obžalovaný podľa znaleckých záverov trpí od puberty schizoidnou poruchou osobnosti, má problémy žiť vo vzťahoch, nevie dostatočne tolerovať konflikty, je ľahostajný, protiprávne konanie nie je cudzie jeho osobnosti a jeho prognóza vzhľadom k prítomnosti poruchy osobnosti a závislosti od pervitínu je neistá. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu je na mieste určitá kontrola uložených obmedzení a povinností, ktorú zabezpečí probačný a mediačný úradník. V smere úspešnej resocializácie obžalovaného bude „pôsobiť“ aj uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Odvolací súd sa tak v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku v otázke uloženého trestu obžalovanému, ktorý považuje za primeraný, zákonný, spravodlivý a schopný splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Súčasne ale odvolací súd uvádza, že prakticky ide o najprísnejší trest odňatia slobody bez priameho obmedzenia osobnej slobody. V tejto súvislosti prihliadol aj k tomu, že už skoro štvrtinu uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný prakticky „vykonal“ väzbou.

Takýto trest postihne obžalovaného i tak, že bude zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Odvolací súd v tomto smere zohľadnil aj súčasný (je nutné dodať, že aj úprimný) postoj poškodeného k osobe obžalovaného, čo bolo podporené na verejnom zasadnutí aj oboznámenými žiadosťami adresovanými odvolaciemu súdu práve od poškodeného a sestry obžalovaného, ktorí žiadali, aby mu bola daná „druhá šanca“.

Odvolací súd len pripomína, že nesplnenie čo i len niektorej z podmienok uloženého trestu môže mať pre obžalovaného následok v podobe nariadenia výkonu podmienenečne odloženého trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.